

APRIL 2026

o znanila

VELIKONOČNO VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV

Bratje in sestre v Kristusu! Evangelist Janez začenja vest o Jezusovem vstajenju s prvim dnevom tedna, ko je prišla Marija Magdalena navsezgodaj h grobu, kjer je bil kamen od groba odvaljen in Gospoda ni bilo. Za ves svet je bil tedaj še en »ponedeljek«, ko so se ljudje odpravljali po svojih opravkih in so pred seboj videli še en običajni teden. Nekaj ducatov pa jih je tistega prvega dne v tednu še precej prestrašenih trepetalo, kaj bo z njimi, ker je bil njihov Gospod, Jezus Kristus, kruto pokončan. Verjetno je Marijina novica učencem zbudila še več vznemirjenja. A neustavljivi val o veliki novosti, ki je spremenila svet, se je v tistem trenutku že sprožil. Do konca tistega prvega dne v tednu so nekateri že poročali o tem, da so videli Gospoda. Nekateri so ga s težavo prepoznavali; da bi namreč tisti, ki so ga videli umreti na križu in položenega v grob, znova živel, je bilo za človeka nemogoče. Grob je bil do tedaj edina nespremenljiva gotovost; z Jezusovim vstajenjem pa je grob postal prehod k Očetu. Pričevanje vstajenijske liturgije in praznovanje teh, ki so sprejeli vero v to novost, veje tudi v naših krajih. Tudi za marsikoga je morda danes običajna nedelja – dan počitka ali dela v dežurnih službah. Morda mnogim tudi danes bolezen, samota, neuspeh razžira srce in telo. Toda val oznanila, da je Jezus vstal, zmore premakniti kamen, ki zatemnjuje moje življenje. Kakor je bilo za Jezusove učence potrebno štirideset dni, da so sprejeli vest, da Jezus živi, je tudi nam dan čas: čas, da bi to pričevanje izkusili v svojem življenju. Da Jezus tudi vsakemu izmed nas da znamenja, po katerih bomo verovali vanj. To vse spremeni, ker spremeni naš zadnji cilj. Spremeni cilj upanja, ki je temelj našega vsakdanjega odločanja, delovanja. Vest o praznem grobu je Marija Magdalena prinesla Simonu

Petru in drugemu učencu, ki ga je Jezus imel rad. Ta drugi učenec si danes ti, sem jaz, ki danes znova posluša vest, ki je ni mogoče utišati: Jezus je vstal. Dragi bratje in sestre, škofje vam želimo, da bi val tolažbe in upanja zaradi Jezusovega vstajenja, ki razodeva tudi našo nesmrtnost v Jezusu, oblival tudi vaša srca.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

24. april - FIDELIS

Je prvi mučenec kapucinskega reda. Rodil se je v Sigmaringu na Švabskem 9. oktobra 1578. Pri krstu so mu dali ime Marko. Šolal se je pri benediktincih, kjer se je dobro naučil latinščine. V nemškem Freiburgu je končal študij modroslovja in prava. Kasneje je naredil še doktorat iz cerkvenega in državnega prava. Postal je član najvišjega sodišča za zahodno Avstrijo in iskreno se je zavzemal za pravice revnih ljudi. Ko je videl, kako so sodniki podvrženi podkupovanju, je sklenil temu poklicu dati slovo. Sprva je mislil iti h kartuzijanom, potem pa se je odločil za kapucine, kjer je že bil njegov mlajši brat. 1612 je postal duhovnik, isti dan je opravil tudi slovesne redovne obljube in dobil ime pater Fidelis (Zvest). Nastopil je pridigarsko službo. Ko je 24. aprila 1622 pridigal v popolnoma protestantskem vzhodnem delu Švice, so ga kalvinci ob odhodu iz cerkve napadli z meči, vilami in koli ter ga ubili.

VELIKI TEDEN V KATOLIŠKI CERKVI

Vrhunec cerkvenega leta predstavlja veliki teden, ki ga začenjamo na cvetno ali oljčno nedeljo, višek velikega tedna pa je velikonočno tridnevje: veliki četrtek, veliki petek in velika sobota.

VELIKI ČETRTEK, 2. april

Ob 9.00: krizmena maša v ljubljanski stolnici

Ob 19.00: slovesna maša Gospodove zadnje večerje

Na veliki četrtek se spominjamo obhajanja Jezusove zadnje večerje z apostoli, ki predstavlja ustanovitev zakramenta evharistije. Spominjamo se tudi zapovedi ljubezni in služenja drug drugemu. Dopoldne škofje ordinariji skupaj z zbranimi duhovniki in ljudstvom v stolnih cerkvah darujejo krizmene maše, ki so ime dobile po sveti krizmi – oljčnem olju, obogatenem z balzomom ali dišavnicami, nad katerim škof zmoli posvetilno molitev. Na veliki četrtek zvečer praznujemo postavitve dveh zakramentov: evharistije in mašniškega posvečenja. Jezus je pri zadnji večerji, ko je s svojimi učenci obhajal velikonočno (pashalno) večerjo, blagoslovil kruh in vino ter ju dal jesti in piti učencem. Katoličani in drugi kristjani, verujemo, da je Jezus kruh spremenil v svoje telo in vino v svojo kri. Omenjeni prvini pomenita Jezusovo realno navzočnost med nami in ju častimo z vsem spoštovanjem. Veliki četrtek zato velja za ustanovitveni dan evharistije, ko je Jezus daroval prvo evharistično daritev ali mašo. Kristus je na veliki četrtek postavil zapoved medsebojne ljubezni, kar je simbolično udeležil z umivanjem nog učencem. Pri obredu umivanja nog škof ali duhovnik vzame posodo z vodo ter izbranim vernikom ali predstavnikom vernikov umije in obriše noge, s čimer posnema Jezusovo umivanje nog apostolom pri zadnji večerji. Tako simbolično pokaže, da je kljub dostojanstvu duhovniške službe služabnik zaupanim ljudem. Pri Judih je bilo umivanje nog znamenje gostoljubnosti in dobrodošlice gostu. Noge so gostom navadno umivali sužnji. Jezus je učence s tem dejanjem učil služenja in ponižnosti, zato so tudi škofje in duhovniki poklicani, da škofiji, župniji ali skupnosti, ki jim je zaupana, služijo v bratski ljubezni. Umivanje nog ima dva pomena: nekateri v njem bolj izpostavljajo spomin na krst, drugi pa povabilo k dejavni ljubezni do bližnjega v nesebičnem služenju. Po koncu maše duhovnik s spremstvom prenese ciborij s posvečeno hostijo in posvečene hostije, ki so Jezusova navzočnost, iz tabernaklja na posebno mesto oz. v ječo, ki predstavlja Jezusovo trpljenje v vrtu Getsemani. Na veliki četrtek se v

Cerkvi zahvaljujemo tudi za zakrament mašniškega posvečenja, ki ga škofje v Cerkvi na Slovenskem običajno diakonom podeljujejo na praznik sv. Petra in Pavla, 29. junija.

VELIKI PETEK, 3. april

Ob 15.00: v cerkvi pobožnost križevega pota

Ob 19.00: bogoslužje velikega petka

Veliki petek je dan Jezusovega trpljenja in smrti na križu in je edini dan v cerkvenem letu, ko ni svete maše. Pri bogoslužju ob 15. uri, ko obhajamo spomin na Jezusovo smrt na križu, molimo križev pot. Obredi velikega petka so najstarejša in najbolj častljiva dediščina starokrščanskega bogoslužja in pobožnosti.

Opravilo velikega petka ima tri dele. Sveto opravilo se začne v tišini s počastitvijo razgrnjenega oltarja, ki predstavlja Kristusa, oropanega človeškega dostojanstva, ki so mu vzeli vse in ki je na križu občutil zapuščenost. Ko glavni mašnik pred oltarjem na tla leže na obraz, verniki pokleknejo in nekaj trenutkov tiho molijo. Potem prisluhnejo Božji besedi. Po berilih se poslušajo poročila evangelista Janeza o Jezusovem trpljenju in smrti, ki je uničila človekovo smrt in odprla pot v povečano življenje pri Očetu. Po križu so odprta vrata v nebo. V prvem delu je opravilo Božje besede, med katerim beremo pasijon ali poročilo o Jezusovem trpljenju iz Janezovega evangelija ter med drugim prosimo za sodobno družbo in njene voditelje, za drugače verujoče in neverujoče, za cerkvene potrebe kot tudi za odnose z judovsko skupnostjo. V drugem delu častimo križ v znamenje hvaležnosti in spoštovanja, v tretjem pa je obhajilni obred. Duhovnik že posvečene svete hostije, ki jih je prinesel iz ječe, kamor jih je odnesel na veliki četrtek, po koncu obreda odnese na novo mesto, tokrat v t. i. Božji grob. Čeprav ima veliki petek noto žalovanja, ne smemo spregledati, da imata svoj smisel tudi veselje in upanje. Tudi na ta dan, tako kot na cvetno nedeljo, naj bi prevladovala misel na Kristusovo zmago. Na to nakazuje tudi rdeča mučeniška barva, ki jo uporabljamo pri bogoslužju in spominja na zmago, zaradi katere ima mučeništvo svoj pomen. V Katoliški cerkvi na veliki petek velja strogi post. Po koncu obredov duhovnik s spremstvom prenese Najsvetejše v božji grob.

VELIKA SOBOTA, 4. april

Ob 6.00: blagoslov ognja in vode;

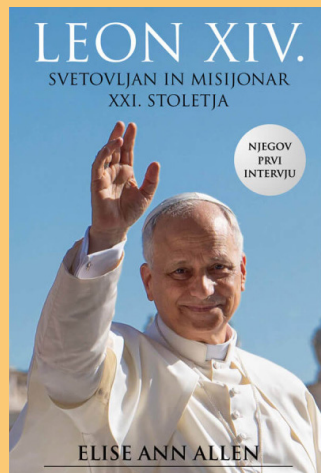
ob 11.00, 13.00, 15.00, 16.00 in 17.00:

blagoslov velikonočnih jedi v cerkvi;

ob 15.00: blagoslov jedi na Fužinah (v Gostilni Babnik);

ob 19.00: velikonočna vigilijska.

Na veliko soboto zgodaj zjutraj duhovniki blagoslavljajo

Elise Ann Allen

LEON XIV.: SVETOVLAN IN MISIJONAR XXI. STOLETJA

Njegov prvi intervju

Vatikanistka in dopisnica portala Crux Elise Ann Allen v obsežni biografiji podrobno predstavi življenjsko pot Roberta Francisa Prevosta, ki je 8. maja 2025 postal papež Leon XIV.

Od odrasčanja v prijaznem družinskem okolju v predmestju Chicaga do študija matematike in teologije, vstopa v red avguštincev, misijonarjenja, vodenja svojega reda, škofije Chiclayo in Dikasterija za škofje – košček za koščkom odkrivamo polnokrvnega svetovljana in misijonarja za XXI. stoletje, sodobnega pastirja, ki razume današnjega človeka in njegove najgloblje stiske.

velikonočni ogenj in vodo, s katerima verniki pokadijo in pokropijo domove. Velika sobota je dan celodnevnega čaščenja Jezusa v Božjem grobu, kamor je bil prenesen na veliki petek. Blagoslov velikonočnih jedil ima posebno simboliko. Praznovanje velike sobote se začne z obredi velikonočne vigilije (bedenja), ki nas s slovesnim bogoslužjem uvede v skrivnost Kristusovega vstajenja. Pri tem imajo poseben pomen blagoslov ognja, hvalnica velikonočni sveči, ki predstavlja vstalega Kristusa, in krstno bogoslužje oz. obnovitev krstnih obljub. Pri maši beremo več svetopisemskih besedil kakor običajno, ki predstavljajo odrešenjsko zgodovino. Velikonočni vigiliji zaradi bogate simbolike in bogoslužnega dogajanja pravimo tudi mati vseh vigilij. Skofje in duhovniki odraslim katehumenom podeljujejo zakramente uvajanja v krščanstvo, ki so krst, obhajilo in birma.

VELIKA NOČ, 5. april

Ob 6.00: vstajenje s procesijo in slovesno mašo; preostale maše: ob 8.30, 10.00 in 19.00.

Velika noč je najpomembnejši krščanski praznik, ko praznujemo največji čudež in temelj naše vere, vstajenje Jezusa Kristusa od mrtvih. Razkropljenim in prestrašenim učencem velikega petka se prikaže Jezus kot živ (prim. Apd 1,3). Grob, kraj smrti, z vstajenjem postane kraj upanja; ni več prostor, okrog katerega bi se zbirali, ampak kraj, na katerem se vse šele začneja. Jezus Kristus nas je s svojim trpljenjem in smrtjo odrešil, kar pomeni, da greh in smrt nimata zadnje in dokončne besede v našem življenju, ampak nam je Jezus odprl pot v večno življenje. Velika noč je praznik veselja in upanja. Veselje kristjani izražamo z vzklikom aleluja, ki izhaja iz hebrejskih besed hallelu in Yah, kar pomeni: slavite Jahveja, to je Boga. Staro ime za veliko noč je pasha, ki pomeni prehod v

Božje mesto, na čigar ulicah se poje aleluja (prim. Tob 13,18).

2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA, NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA, 12. april

Ime bela nedelja (lat. Dominica in albis) izvira iz starokrščanskih časov, ko so novokrščenci, ki so prejeli zakrament sv. krsta med velikonočno vigilijo, ves teden po veliki noči prihajali k bogoslužju v belih oblačilih. Uporaba belih oblačil, ki so znamenje čistosti, je izpričana od 4. stoletja, poseben pomen pa so dobila v 17. stoletju, ko so jezuiti na nedeljo po veliki noči uvedli skupinsko prvo obhajilo. Bela barva ima v bogoslužju močen simboličen pomen; je seštevek vseh barv mavrice, polnost nerazlomljene svetlobe, izraža začetek in konec, polnost in praznino. Sveti papež Janez Pavel II. (1978–2005) je 30. aprila leta 2000 na nedeljo po veliki noči, razglasil poljsko redovnico Favstino Kowalsko za svetnico ter ob tej priložnosti določil, da se bo prva nedelja po veliki noči »odslej v vsej Cerkvi imenovala nedelja Božjega usmiljenja«. Papež se je pri tem oprl na javno razodetje, posebej na Božjo besedo te nedelje, ki nazorno govori o Božjem usmiljenju, povod pa je bilo Jezusovo razodetje sestri Favstini: »Hči moja, govori vsemu svetu o mojem neizmernem usmiljenju. Hočem, da je praznik Božjega usmiljenja zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Ta dan bom razodel polnost svojega usmiljenja. Kdor bo ta dan opravil sveto spoved in prejel sveto obhajilo, bo dobil popolno odpuščanje grehov in kazni za grehe. Naj se nihče ne boji priti k meni, čeprav so njegovi grehi še tako veliki. Hočem, da praznik mojega usmiljenja slovesno obhajate prvo nedeljo po veliki noči. Povej ranjenim ljudem, da se morajo zateči k mojemu usmiljenemu Srcu in dal jim bom

svoj mir. Preden pridem kot pravičen sodnik, pridem kot kralj usmiljenja. Kdor zavrne moje usmiljenje, se sam obsodi.«

Povezanost praznika Božjega usmiljenja in 2. velikonočne nedelje kaže na simbol zveze med zakramentom svetega krsta, velikonočno skrivnostjo odrešenja in Božjim usmiljenjem. S prejemom zakramenta krsta so novokrščenemu odpuščeni vsi grehi, kar pomeni spravo med Bogom in človekom.

iz papeževe okrožnice

Sinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LA- ETITIA)

KREPITI VZGOJO OTROK

»Da« spolni vzgoji

Ne smemo varati mladih ljudi s tem, da jih usmerjamo v to, da zamenjajo ravni: seksualna privlačnost sicer »ustvari za hip iluzijo združitve, vendar ostaneta ljubimca brez ljubezni kljub tej 'združitvi' tujca, prav tako daleč vsaksebi, kot sta bila prej«. Telesna govorica zahteva potrpežljiv čas učenja, ki omogoči, da človek razume in vzgoji svoje želje, šele potem se bo lahko resnično daroval drugemu. Če hoče kdo vse dati naenkrat, se lahko zgodi, da ne bo dal ničesar. Imeti razumevanje za šibkosti ali zmedenosti odraščajočih ljudi je nekaj drugega kot pa spodbujati jih, naj podaljšujejo čas nezrele ljubezni. Vendar kdo še danes govori o teh stvareh? Kdo je sposoben resno jemati mlade ljudi? Kdo jim pomaga, da bi se resno pripravili na veliko in velikodušno ljubezen? S spolno vzgojo se ravna zelo lahkomišelnost.

Spolna vzgoja mora vključevati tudi pozornost in spoštovanje različnosti, ki vsakemu kaže možnost, kako preseči zapiranje v

lastne meje, da bi se odprl sprejemanju drugega. Če odmislimo razumljive težave, ki jih lahko doživlja vsak, moramo pomagati, da bi sprejemali lastno telo, kot je bilo ustvarjeno, saj »se misel, da gospodujemo nad lastnim telesom, spreminja – pogosto prefinjeno – v miselnost, da lahko popolnoma gospodujemo nad stvarstvom. Ustrezno sprejemanje lastnega telesa ter skrbno in spoštljivo upoštevanje njegovega pomena sta bistveni postavki za pristno humano ekologijo. Tudi spoštovanje svojega telesa v njegovi ženskosti ali moškosti je nujno za spoznavanje samega sebe v razmerju do drugega. Tako je mogoče z veseljem sprejeti drugega ali drugo kot poseben dar, ki je delo Boga Stvarnika, in se vzajemno bogatiti.« Samo če se znebimo strahu pred različnostjo, se lahko rešimo ujetosti v svoj jaz in zaljubljenosti vase. Spolna vzgoja mora prispevati k temu, da človek sprejme lastno telo, tako da se ne bo ukvarjal z mislijo, kako bi »izbrisal razliko med spoloma, ker se ne zna več z njo spoprijeti«.

Prav tako ne smemo spregledati, da pri oblikovanju ženskega ali moškega načina bivanja niso pomembni samo biološki ali genetski, temveč tudi raznovrstni drugi dejavniki, kot so: značaj, družinska zgodovina, kultura, življenjske izkušnje, izobrazba, vplivi prijateljev, svojcev in vplivnih oseb kakor tudi druge okoliščine, ki se jim je treba prilagajati. Res je, da tega, kar je moško in žensko, ne moremo ločiti od Božjega stvariteljskega dela, ki obstaja pred vsemi našimi odločitvami in izkušnjami. V tem so tudi biološke prvine, ki jih ne moremo spregledati. Vendar je tudi res, da moško in žensko med seboj nista strogo ločena. Zato je možno, da moški lahko prevzame delo, ki ga običajno opravlja ženska. Če moški prevzame gospodinjske naloge ali več skrbi za otroke, ga to ne naredi manj moškega, niti ne pomeni

neuspeha, problematičnega vedenja ali sramote. Otrokom je treba pomagati, da bi te zdrave oblike »izmenjave«, ki očetovskemu liku nikakor ne jemljejo dostojanstva, sprejeli čisto normalno. Togo poudarjanje moškosti ali ženskosti ne vzgaja otrok in mladostnikov k vzajemnosti, ki je del življenja v realnih pogojih zakona. Ta togost lahko ovira razvoj sposobnosti vsakega do te mere, da ima kdo za manj moško, če se kdo posveča umetnosti ali plesu, in za manj žensko, če ima ženska kakršno koli vodstveno funkcijo. To se je, hvala Bogu, spremenilo. Vendar določene nestvarne predstave marsikje še vedno ožijo legitimno svobodo in ovirajo pristen razvoj otrok in njihovih sposobnosti.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št. 284-286)

svetniki v cerkvi

SVETA CECILIJA

Sveta Cecilija je zavetnica cerkvene glasbe, pevcev, glasbenikov, organistov in izdelovalcev glasbil. Umetniki jo najpogosteje upodabljajo z orglami ali drugim glasbilom, knjigo, rano na vratu, pogosto tudi s palmo mučeništva in cvetnim vencem, kar simbolizira njeno zvestobo Bogu in mučeniško smrt. Ženske oblike imena Cecilija so Cica, Ceca, Cili, Cila, Cilka, Celija, Cicilija, Cilika, obstajajo pa tudi moške: Cecil, Cecilij, Cile.

Verodostojna pričevanja o njenem mučeništvu niso ohranjena, obstaja pa pasijon iz 5. stoletja, po katerem naj bi Cecilija živela v času papeža Urbana I. (222–230). Zanesljivo je, da mučenka ni legendarna oseba, kajti v Kalistovih katakombah so v začetku 9. stoletja poleg kripe papežev odkrili grob z njenimi nepoškodovanimi relikvijami. Ta najdba se ujema z navedbo pasi-

jona, da je dal papež Urban njene posmrtno ostanke pokopati med škofi, spoznavalci in mučenci. Relikvije so prenesli v rimsko četrt Trastevere v baziliko, ki zdaj nosi ime sv. Cecilije. Omenjeni pasijon poroča, da se je Cecilija poročila s poganom Valerijanom, ki pa je na njeno prošnjo tudi sam prejel sveti krst. Ko se je po krstu vrnil k svoji ženi, je zagledal ob njej angela, ki ji je podajal venec iz lilij in vrtnic. Valerijan je pridobil za krščanstvo tudi svojega brata Tiburcija. Oba sta se ponudila, da bosta pokopavala mučence, ki jih je dal usmrtiti mestni prefekt Turcij Almahij. Pri tem sta bila zasačena in izdana, mučena in obglavljena. Oblastnik je hotel Cecilijo pridobiti za odpad od krščanske vere. Ko se mu to ni posrečilo, jo je obsodil na grmado, vendar je iz plamenov prišla nepoškodovana, zato je ukazal, naj jo obglavijo. Pasijon pravi, da jo je rabelj trikrat udaril z mečem, vendar je ostala

živa še tri dni. V tistem času naj bi razdelila svoje premoženje, papeža Urbana pa poslala, naj njeno hišo spremeni v cerkev.

V 15. stoletju so začeli sv. Cecilijo častiti kot zavetnico glasbe, ker je, kakor pripoveduje pasijon, na poročni slovesnosti v svojem srcu slišala nebeško glasbo in opevala Boga. Leta 1584 je bila v Rimu ustanovljena bratovščina sv. Cecilije kot organizacija glasbenikov. Tudi francoski glasbeniki so od 16. stoletja naprej Cecilijo častili za svojo zavetnico in njen god vsako leto obhajali 22. novembra, kot ga obhajamo še danes.

Po sv. Ceciliji, zavetnici cerkvene glasbe, je dobilo ime cecilijanstvo, gibanje za prenovo katoliške cerkvene glasbe v 19. stoletju. Po zgledu cecilijanskih društev za nemško govoreče dežele je bilo leta 1877 Cecilijino društvo ustanovljeno tudi v Ljubljani, deset let pozneje pa še v Mariboru. Za širjenje svojih idej so ustanovili orglarsko šolo, ki je v letih med 1877 in 1945 vzgojila 360 organistov, ter list Cerkveni glasbenik, najstarejšo slovensko glasbeno revijo (prva številka je izšla leta 1878). Pri tem delu društva sta osrednjo vlogo odigrala Anton Foerster in Stanko Premrl. Cecilijino društvo je pomenilo osrednje gibanje v skrbi za umetniško, sodobno in slovensko cerkveno glasbo.

Sveta Cecilija ima tudi pri Slovencih poseben pomen, saj jo častijo številni cerkveni zbori, organisti in glasbeniki. Na njen god pogosto potekajo koncerti cerkvene glasbe in srečanja pevskih zborov. V mnogih župnijah je ta dan praznik cerkvenega petja. Med pevci je znan rek: "Kdor na Cecilijin god zapoje, naj celo leto lepo poje."

Sveta Cecilija, zavetnica cerkvene glasbe, pomagaj nam, da bomo s pesmijo in z življenjem slavili Boga. Izprosi nam čisto srce in veselje v službi dobrega.

izbira članov ŽPS

Novoizvoljeni župnijski pastoralni svet poleg domačih duhovnikov sestavljajo še: Jože Iskra, Andrej Kolenc, Marjeta Cerkvenik, Andrej Glavica, Aleksander Parkelj, Miha Gabrovšek, Danijel Kuhelj, Maksimilijan Sotošek, Marjeta Snoj, Katarina Plut, Ksenija Ogrič, Janja Ahčin, Neža Plut, Rok Prešeren, Roman Tomažič, Luka Tomše, Jernej Bartol, Blaž Hajdinjak, Tomaž Vidmar, Zvonka Perme, Blaž Kop, Andrej Zupančič in Jani Paternoster.

Mandatna doba članov ŽPS traja 5 let (2026 - 2031). Novoizvoljenim članicam in članom čestitamo in se zahvaljujemo, da so sprejeli odgovorno poslanstvo za skupno dobro naše župnije.

župnijsko dogajanje

EVROPSKO SREČANJE MLADIH

V soboto, 27. decembra 2025, se je osem slovenskih avtobusov iz Ljubljane odpravilo na Evropsko srečanje mladih v Pariz. Iz naše župnije se je srečanja udeležilo 6 deklet. Tam so nas najprej sprejeli slovenski prostovoljci, ki so nas seznanili z osnovnimi informacijami, potem pa smo v bližnji cerkvi obhajali nedeljsko sveto mašo. Pozno popoldne smo se razdelili po župnijah Pariza in njegove okolice, kjer so nam po večerni taizejski molitvi župljani pripravili okusno večerjo, po kateri so nam dodelili gostitelje za celoten čas bivanja v Parizu. Ti so se v glavnem izkazali kot zelo srčni in pozorni ljudje. V naslednjih treh dneh smo imeli zjutraj po posameznih župnijah krajšo molitev, nato je sledilo bogato kosilo pred Eifflovim stolpom, po njem opol-

danska molitev po slikovitih pariških cerkvah, za njo pa še zanimive delavnice, posvečene raznolikim temam, med drugim duhovnosti in ekumenizmu, plesu, športu, politiki in okolju. Na zadnji dan leta smo imeli namesto delavnic nacionalna srečanja, kjer nas je nagovoril taizejski brat Andraž, ki je odgovoren za Slovence, potem pa smo obhajali še slovensko sveto mašo. Čez dan smo imeli kljub pisanemu programu dovolj priložnosti za raziskovanje mestnih znamenitosti in odkrivanje njegove kulinarične ponudbe. 29. decembra zvečer smo imeli večerno molitev še po različnih pariških župnijah, 30. in 31. decembra pa se nas je skupno okoli 15.000 taizejskih romarjev zbralo v ogromni areni, kjer smo s taizejskimi brati, prostovoljci, voditelji tamkajšnje Cerkve in nekaj pričevalci skupaj molili za mir in se združili ob prepevanju taizejskih spevov. Eno uro pred novim letom smo za mir molili še po župnijah gostiteljicah, ob polnoči pa se je začel festival narodov, kjer je vsak narod s čim bolj domiselno točko predstavil svojo državo. V naši župniji smo Slovenci zapeli domoljubno pesem Slovenija, od kod lepote tvoje, potem pa vsem navzočim še predstavili golico in jih povabili k skupnemu plesu. Na svetovni dan miru, 1.

januarja, smo zjutraj po lokalnih župnijah obhajali sveto mašo, po kateri so nas gostitelji še zadnjič na tem srečanju sprejeli v svoje domove in nam postregli s slastnim novoletnim kosilom. Nato smo se poslovili in se napotili proti avtobusom, s katerimi smo se popoldne s hvaležnostjo in toplino v srcu odpravili na 16-urno pot proti Ljubljani, kjer se je naslednje jutro naše romanje sklenilo.

Zala Vintar

DUHOVNA OBNOVA ZA MLADE

V soboto, 15. marca, smo se mladi zbrali na enodnevni postni duhovni obnovi v naši župniji. Ves dan smo razmišljali o različnih tematikah, ki so za nas mlade zelo aktualne. Vsako temo je najprej odprl g. Friškovec, potem smo imeli čas za samostojni razmislek v tišini ter si nato svoje misli podelili še v manjših skupinah. Dopoldne smo se pogovarjali o družbenih in vrstniških pritiskih. Potem smo imeli za kosilo pice in nekaj prostega časa. Popoldne pa smo razmišljali še o svobodi, naših željah in strahovih. Zadnja tema je bila o hvaležnosti in odpuščanju. Dan pa smo sklenili s skupno večerno sveto mašo. Čeprav smo po navadi imeli cel vikend duhovnih vaj, pa smo se imeli tudi tokrat prav super. Kot bi lahko rekli, je bilo »kratko in sladko«. Radi bi se zahvalili g. Robertu Friškovcu, ki si je vzel čas za nas in nam odprl nove poglede in ideje, ki nam bodo pomagale v življenju. Zahvala pa gre tudi g. župniku, ki nam je to postno duhovno obnovo organiziral. Hvala.

Monika Kuhelj

POSTNA PREDAVANJA

Sedem Jezusovih besed na križu

Gost letošnjega prvega večera postnih premišljevanj (v torek, 24. februarja) je bil dr. Anže Cunk, ki je bolniški župnik. Za izhodišče svojega predavanja je vzel sedem Jezusovih besed (pravzaprav večbesednih izjav) na križu: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo« (Lk 23,34). – »Še danes boš z menoj v raj« (Lk 23,43). – »Žena, glej, tvoj sin! ... Glej, tvoja mati!« (Jn 19,26,27). – »Zejen sem« (Jn 19,28). – »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« (Ps 22,2; Mt 27,46; Mr 15,34). – »Oče, v tvoje roke izročam svojega duha« (Lk 23,46). – »Dopolnjeno je« (Jn 19,30).

Predavatelj opravlja službo bolniškega duhovnika v več ljubljanskih bolnišnicah (Klinični center, bolnišnica Petra Deržaja, Onkološki inštitut), občasno pa ga pokličejo tudi v hospic. Kot duhovnik svoje izkušnje pri delu z bolnimi in umirajočimi povezuje s Kristusovim pasijonom, in sicer z njegovim trpljenjem, umiranjem in smrtjo na križu. Vsakokratno izmed Jezusovih besed (vzdihljaj, vzklík, prošnja, zapomaganje) najprej poveže s položajem hudo ali neozdravljivo bolnega človeka, potem pa še s položajem umirajočega človeka. To pomeni, da v trpljenju hudo bolnega in v smrtnem boju umirajočega odkriva najgloblji duhovni pomen in bližino trpečega Kristusa na križu. Prav v trpljenju se človek najtesneje združuje s Kristusom in najgloblje doživlja njegovo tolažilno bližino.

Kristjanova odgovornost za njegov svet

Za izhodišče svojega predavanja (v torek, 3. marca) je nadškof dr. Anton Stres pojasnil, v čem je posebnost krščanstva. Tri temeljne resnice krščanske vere so: učlovečenje (Boga Sina), križanje (smrt na križu) in vstajenje.

Predavatelj je ugotavljal, da smo kristjani še zmeraj nekoliko zadržani glede sodelovanja pri političnem življenju v naši državi, pri izpovedovanju vere v javnem življenju in izražanju svojega mnenja v javnosti. To je posledica položaja vernih ljudi v obdobju socialistične Jugoslavije, ko ni bila zagotovljena svoboda javnega izražanja misli. K sreči se v samostojni državi Sloveniji lahko sklicujemo na ustavo: »Zagotovljena je svoboda izražanja misli, govora in javnega nastopanja, tiska in drugih oblik javnega obveščanja in izražanja. Vsakdo lahko svobodno zbira, sprejema in širi vesti in mnenja« (39. člen Ustave Republike Slovenije, svoboda izražanja). V podkrepitev je predavatelj navedel še člen ustave, ki izrecno zagotavlja versko svobodo: »Izpovedovanje vere in drugih opredelitev v zasebnem in javnem življenju je svobodno. / Nihče se ni dolžan opredeliti glede svojega verskega ali drugega prepričanja. / Starši imajo pravico, da v skladu s svojim prepričanjem zagotavljajo svojim otrokom versko in moralno vzgojo. Usmerjanje otrok glede verske in moralne vzgoje mora biti v skladu

z otrokovo starostjo in zrelostjo ter z njegovo svobodo vesti, verske in druge opredelitve ali prepričanja» (41. člen Ustave Republike Slovenije, svoboda vesti).

Pri tem členu ustave je še zlasti poudaril pravico staršev, da »zagotavljajo svojim otrokom versko in moralno vzgojo« v skladu s svojim prepričanjem. Nadvse nenavadno je pri nas stanje glede verske vzgoje v šoli. Brez verouka v šoli sta namreč v Evropi poleg Slovenije le še Francija in Albanija.

Posebej je poudaril, da je zelo kvarna za družbo korupcija (podkupovanje). Poskušal nas je opogumiti in spodbuditi k sproščnemu izpovedovanju vere v javnem življenju in javnemu izražanju svojega mnenja in prepričanja.

Starševstvo se rojeva v odnosih

V torek, 10. marca, nam je predaval dr. Janez Sečnik, specialist otroške in družinske terapije. Posebne pozornosti je vredno njegovo poudarjanje, da je pri otrokovih izdelkih priporočljivo vselej odkrivati kaj takega, kar je dobro. S tem se v otroku krepi občutek njegove lastne vrednosti. Še posebej so pomembna občutja, ki jih otrok doživlja v najzgodnejšem obdobju življenja, saj se zasidrajo najgloblje v možgane. To, kar doživlja oseba v (zgodnjem) otroštvu, jo zaznamuje za vse življenje. Človek dokončno odraste šele po dvajsetem letu, šele tedaj se možgani dokončno razvijejo. V vsej dobi odraščanja potrebuje čustveno podporo in oporo staršev. Predavatelja odlikuje vsestranska strokovna podkovanost, saj vse svoje ugotovitve prepričljivo utemeljuje tudi s podatki in izsledki iz nevrologije. Zakonitosti pri razvoju možganov zelo nazorno prikaže s slikami nevronske mreže v njih.

Svoboda je v služnju resnici

Za letošnje četrto postno predavanje, v torek 17. marca, je poskrbel gledališki in filmski igralec Pavle Ravnohrib, ki bo 19. decembra dopolnil 70 let življenja. Pripovedoval je o svoji razgibani življenjski in poklicni poti. Odraščal je na kmetiji v Zaklancu pri Horjulu. Od malega je bil vajen kmečkega dela in življenja na kmetih. Očetu je že med 2. svetovno vojno za rakom umrla prva žena, tako da je Pavle sin iz drugega zakona. Eden od njegovih polbratov je bil po vojni pri sedemnajstih letih umorjen na Teharjah pri Celju.

Pavle Ravnohrib se je po končani gimnaziji vpisal na igralsko akademijo in začel nastopati po različnih gledališčih, najdlje je igral v Slovenskem mladinskem gledališču. Mladi ga poznajo predvsem po televizijski oddaji *Male sive celice*, ki jo je vodil v letih od 1993 do 2016. Sicer pa se je v zavest slovenskih televizijskih gledalcev vtisnil z naslovno vlogo v filmu *Prešeren*, ki ga je režiral Franci Slak (1953-2007).

Predavanje je bilo zelo koristno, ker nam je gost večera med drugim razkril ozadje dogajanja pred in med snemanjem filma o pesniku Francetu Prešernu in spletke, zaradi katerih je prenehal sodelovati pri oddaji *Male sive celice*. Njegova trpka izkušnja z delom na slovenski televiziji kaže, da so razmere v tej ustanovi zares skrb zbujajoče. Videti je, da je v naši nacionalni televiziji vse strogo nadzorovano: kaj se sme povedati in objaviti, kaj je treba zamolčati. Kot kaže, je v najbolj gledanih oddajah beseda Bog tabu. Kljub bridkim izkušnjam in težkim preizkušnjam na svoji poklicni poti pa igralec Pavle Ravnohrib ohranja življenjsko vedrino, tako da zna in zmore s svojim živim in duhovitim pripovedovanjem razvedriti in nasmejati poslušalstvo. Vsem nam sta lahko zgled njegova iskrenost in resnicoljubnost.

ŠKOFJELOŠKI PASIJON

V soboto 21. marca, na predvečer 5. postne, tihe nedelje, smo se po enajstih letih ponovno odpravili v Škofjo Loko na uprizoritev Škofjeloškega pasijona. Škofjeloški pasijon predstavlja eno največjih dragocenosti Škofje Loke in pomemben del slovenske ter svetovne zakladnice kulture, saj je od leta 2016 vpisan na Unescov reprezentativni seznam nesnovne kulturne dediščine človeštva. Gre za najstarejše ohranjeno dramsko besedilo v slovenskem jeziku, ki ga je leta 1721 zapisal pater Romuald Marušič. Je eden od največjih dosežkov slovenskega slovstva v dobi baroka. Velja tudi za edino v celoti ohranjeno režijsko pasijonsko knjigo v Evropi z začetka 18. stoletja. Besedilo Škofjeloškega pasijona je nastalo na podlagi tradicije uprizoritev slovenskih spokornih procesij. Sestavljeno je iz 865 verzov in 13 podob: Raj, Smrt, Gospo-

dova večerja, Samson, Krvavi pot, Bičanje, Kronanje, Hieronim, Glej človek, Kristus na križu, Mati sedem žalosti, Skrinja zaveze in Božji grob. Spokorne procesije so se razvile iz srednjeveških liturgičnih sprevodov in bile že v visokem srednjem veku znane po vsej Evropi. Njihov namen je bil svetopisemske zgodbe približati preprostem človeku, mu s tem pomagati pri premagovanju vsakdanjih tegob in ga usmerjati k spreobrnjenju. Iz Polja se nas je zbralo 59 romarjev, predstavo pa smo si ogledali na koncu glavnega trga, kjer je prizorišče B.

VERA IN LUČ

V nedeljo, 22. marca, je potekalo srečanje skupine Vera in luč. Srečanje se je vrtilo okoli posta in velike noči. Za poživitev smo izdelali pirhe in oživljali evangelij o obuditvi Lazarja, za konec pa smo se posladkali še z domačimi dobrotami.

Neža

KAPELICA NA STUDENCU

Češčenje device Marije se je med Slovenci utrjevalo več stoletij. S podporo posvetnih vladarjev in škofov so se ustanovljale različne bratovščine, ki so ob različnih Marijinih praznikih prirejale procesije k znanim Marijinim cerkvam. Božjepotništvo k Materi Božji v Polje je znano že vsaj od 15. stoletja, procesije in romanja pa so se znatno razširile po letu 1711, ko so od šempetrske cerkve skozi Vodmat, Selo, Moste in Studenec do cerkve v Polju zgradili 12 znamenj v čast Device Marije. Znamenja – delo furlanskega kamnoseka Francesca Bombasija (okoli 1654–1714) – je 1712 poslikal Janez Jurij Remb (1648–1716). Sčasoma se je število procesij zmanjšalo. Zadnja vsakoletna procesija jezuitske bratovščine je potekala 1754, razlog naj bi bila prevelika razdalja od Ljubljane do Polja. Na upad procesij je leta 1783 močno vplival cesar Jožef II. (1741–1790) s prepovedjo skoraj vseh procesij, raznih bratovščin in ukinitvijo mnogih samostanov. Po njegovi smrti so se nekatere družbe in procesije sicer obudile, kar pa ne velja za božjo pot v Polje. Po potresu 1895 si je za obnovo kapelic, ki jih je takrat stalo še deset in jih je zob časa že precej načel, zelo prizadeval trnovski župnik Ivan Vrhovnik (1854–1935), po rodu Šentpetrčan. Božjo pot si je leta 1900 prizadevala obuditi tudi župnija s prošnjo takratnemu papežu Leonu XIII., ki jo je 19. 6. 1900 s posebnim apostolskim pismom obudil in določil, da verniki, ki jo obiščejo na belo nedeljo ali praznik

Marijinega vnebovzetja lahko prejmejo popolni odpustek pod navadnimi pogoji. V 20. stoletju je večino kapelic doletela žalostna usoda. Nekatere je dokončno pokopal zob časa, precej so jih podri ob širitvah Zaloške ceste, druge pa odstranili iz ideoloških razlogov, kot npr. zadnjo kapelico na trgu pred cerkvijo v Polju, ki je kar čez noč izginila nekaj let po koncu druge svetovne vojne. Do danes sta se od vseh kapelic ohranili le dve, nekdanji 8. in 9. postaja. Kapelica, ki danes stoji na vogalu Chengdujske ceste in ulice Nove Fužine, je bila ob gradnji Novih Fužin in spremembi poteka Zaloške ceste v 80. letih 20. stoletja prestavljena kakih 200 metrov jugovzhodno. Prvotno je stala tam, kjer je danes uvoz z Zaloške ceste v Avtocenter Stipič. Ohranila je dokaj izvomo obliko. Druga ohranjena kapelica stoji ob stari Zaloški cesti na Studencu, na Kravarjevem svetu (Pateroster), ob meji z Bajdovcem (Keber). Prvič naj bi bila kapelica prenovljena 1875, ko je razpadlo staro znamenje in so sosedje postavili novo, ki je bilo nižje in drugačne oblike od preostalih, ob tem so kapelo tudi prestavili. Leta 1936 so vaščani Studenca kapelico na istem mestu postavili na novo (ohranjen je natančen popis vseh stroškov gradnje in seznam darovalcev). Na kapelici je še danes napis: »Nebes Kraljica prosi za nas« in letnica 1936. Na nedeljo sv. Ane (26. 7.) jo je blagoslovil takratni poljski kaplan Srečko Hut (1907–1943). Slovesnost se je začela v cerkvi, nato je procesija z novim Marijinim kipom – na okrašenih nosilih so ga nesli fantje s Studenca, ob njih so v belih oblačilih

hodila dekleta – krenila na Studenec. Okolica kapelice je množico pričakala okrašena s številnimi mlaji, z zastavami in s spletenimi venci. Okoli 1995 se je v kapelico zaletel voznik avtomobila in jo ob tem precej poškodoval. Obnovljeno je 10. 10. 1997 popoldne blagoslovil takratni ljubljanski nadškof dr. Franc Rode, ki je tisto nedeljo v Polju daroval slovesno sveto mašo ob 100-letnici po potresu obnovljene in povečane cerkve. Čeprav je kapelica ves čas lepo vzdrževana, je na njej vidno, da je minilo že 30 let od zadnje večje obnove. Obnoviti in prepleskati je treba vrata in okna, na novo urediti električno napeljavo in osvetlitev, obnoviti Marijin kip ter prepleskati notranjost in fasado kapelice. **Ob letošnji 90-letnici postavitve sedanje kapelice se ponuja lepa priložnost, da na Studencu z obnovljeno Marijino kapelico dokažemo, da še znamo stopiti skupaj in pričevati, da je naše zaupanje v nebeško Mater Marijo še vedno živo. Denarna sredstva za obnovo kapelice se zbirajo v župnijski pisarni v času uradnih ur.**

M. G.

dogodki

BRALNI KLUB

Na srečanju bralnega kluba 20. aprila bo tekel pogovor o Zadnjem skrivnem dnevniku Hendrika Groena, starega 90 let. Predstavili bomo tretji del dnevnikov Hendrika Groena,

iskrenega in hudomušnega pripovedovalca iz doma za ostarele. Knjiga nam ponuja dragocen pogled z druge strani – kako človek z napredujočo demenco vidi naš, "normalni" svet in kako se mu postopoma oblikuje novi, notranji svet, ki ga zunanji ne zmore več vedno dohajati. Čeprav Hendrik doživlja izgubo prijateljev in lastno krhkost, knjiga nikoli ne zapade v patetiko. Ravno nasprotno – izžareva življenjsko energijo, ki bralca preseneči in gane. Groenovo pisanje je polno toplote, humorja in človečnosti ter nas spodbuja k razmisleku o dostojanstvu v starosti, o potrpežljivosti in o tem, kako pomembno je, da znamo prisluhniti tudi tistim, ki svojega sveta ne morejo več izraziti tako jasno kot nekoč. Vabljeni, da se nam pridružite pri branju in pogovoru.

ZBIRANJE STAREGA PAPIRJA

Skavti bomo tudi letos zbirali star papir. Zabožnik za papir bo postavljen pri cerkvi na Fužinah od 17. do 19. aprila. Do takrat pa lahko svoj papir že zdaj odložite v škatle, ki so postavljene pod nadstreškom na parkirišču v Polju. Če pri prevozu papirja potrebujete pomoč, lahko pokličete po telefonu številka 030 246 536. Hvala, ker nam z zbiranjem papirja pomagata pri delovanju stega in delu z mladino.

MEDNARODNI ORGELSKI CIKEL LJUBLJANA POLJE 2026

Letos v naši cerkvi začnemo Mednarodni orgelski cikel Ljubljana Polje s petimi atraktivnimi orgelskimi koncerti. **Prvi koncert bo na belo nedeljo, 12. aprila 2026, ob 20.00:** Orgelski ognjemet – otvoritveni koncert s solistoma Slovenske filharmonije in domačimi organisti.

Spored: Antonio Vivaldi, Johann Sebastian Bach, Domenico Zipoli, Franz Liszt, Max Reger, Gustav Holst; Tibor Kerekeš, trobenta / Žan Tkalec, pozavna / Hana Movrin, orgle / Luka Posavec, orgle / Tomaž Sevšek Šramel, orgle.

2026

Mednarodni orgelski cikel Ljubljana Polje

Ljubljana Polje International Organ Series

CERKEV DEVICE MARIJE V POLJU

12. 4. 2026	<i>Orgelski ognjemet</i>
24. 5. 2026	<i>Recital - László Fassang</i>
27. 9. 2026	<i>Franckovi trije korali</i>
18. 10. 2026	<i>Recital - Stina Burkard</i>
8. 11. 2026	<i>Ave Maris Stella</i>

Umetniško vodstvo: Tomaž Sevšek Šramel, Luka Posavec

Sledili bodo štiri koncerti. **Maja** bomo imeli v gosteh odličnega organista in improvizatorja Laszla Fassanga (Budimpešta), profesorja orgelske improvizacije na pariškem konservatoriju in rezidenčnega organista v koncertni dvorani MÚPA v Budimpešti. **V septembru** bomo lahko prisluhnili orgelski glasbi Césarja Francka, ki jo bo izvajal organist in orgelski izvedenec Luka Posavec. **Oktobra** se bo z orgelskim recitalom predstavila slovenska organistka Stina Burkard, ki deluje kot glavna organistka katedrale v Vaduzu (Lihtenštajn). Spored prve sezone orgelskega cikla bo novembra z glasbo, posvečeno Devici Mariji, šklenil organist in čembalist Tomaž Sevšek Šramel. **Prisrčno vabljeni!**

OBVESTILA

bralci beril

2. april - veliki četrtek
19⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik
2b. Andrej Kocjančič

3. april - veliki petek
19⁰⁰ 1b. Urška Vintar
2b. Tomaž Vidmar

4. april - velika sobota
19⁰⁰ po predhodnem dogovoru

5. april - velika noč
6⁰⁰ 1b. Nataša Kunc
2b. Štefan Bahun
8³⁰ 1b. Nada Tomažič
2b. Marjeta Snoj
10⁰⁰ 1b. Alenka Prešeren
2b. Darja Paternoster
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Maksimilijan Sotošek

12. april - 2. velikonočna, bela nedelja
8⁰⁰ 1b. Lidija Kranjc
2b. Janja Groznik

10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Bojan Vintar
19⁰⁰ 1b. Tjaša Vertačnik
2b. Maja Plut

19. april - 3. velikonočna nedelja
8⁰⁰ 1b. Neža Plut
2b. Štefan Bahun
10⁰⁰ 1b. Marija Škulj
2b. Lidija Dobrota
19⁰⁰ 1b. Marica Rabzelj Mihelič
2b. Marijan Kuhelj

26. april - 4. velikonočna nedelja
8⁰⁰ 1b. Barbara Gabrovšek
2b. Mojca Tomažič
10⁰⁰ 1b. Viki Vertačnik
2b. Marjeta Cerkvenik
19⁰⁰ 1b. Pavel Žakelj Bevec
2b. Maja Plut

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Anton Markelj: 2M (Ivanka Dovč), 2M (Katja Zagožen), 1M (Hermina Dolšak), 1M (Štefan Bahun), 2M (Anica Pugelj) / + Miroslav Javoršek: 1M (Plutovi) / + Marinka Zavadlav: 1M (Roža Gantar) / + Štefan Oletič: 6 M (domači), 1M (Tomaž Zupančič z družino), 2M (Maksimilijan Sotošek), 1M (družina Plut), 1M (družina Paulič), 1M (Ana Perčun), 1M (družina Glavica), 1M (Pavla Groznik), 1M (Janja Groznik), 1M (Marjan Likar), 2M (Marija Markovič iz Vevč) / + Maja Kuhanec: 2M (družina Tomažič) / + Slavka Kocjančič: 1M (Polona in Tine Ložar), 2M (zakonci), 2M (prijatelji Kati in Andreja)

kršчени

Ajda Lavrič, Jure Ott Šaponia, Mark Kraupner

krščansko pokopani

Miroslav Jamšek, Maja Kuhanec, Gabrijela Kodba, Štefan Oletič, Alojz Rataj, Slavka Kocjančič

dobra dela

Za župnijo/cerkev: 300 € (N. B.) / ob smrti + Janeza Bernota: 1000 € za župnijo (n. n.), 31 € za cerkev (A. S.) / ob smrti + Štefana Oletiča 220 € za cerkev (M. O.) / ob smrti + Slavke Kocjančič 138 € za župnijo (K. R. in A. K.)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih tudi ob 7⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obrnite se na elektronsko pošto:
e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si
TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!
e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 1. 4., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01 529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: OTP banka d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

APRIL - MALI TRAVEN

1.	sre	Irena in Agapa, mučenki	PRIPRAVA NA KRST
2.	čet	Veliki četrtek ; Francišek Pavelski, redovni ustanovitelj	SPOMIN ZADNJE VEČERJE
3.	pet	Veliki petek ; Sikst I., papež	OBREDI VELIKEGA PETKA
4.	sob	Velika sobota ; Izidor Seviljski, škof in cerkveni učitelj	BLAGOSLOV JEDIL/VEL. VIGILIJA
5.	ned	Velika noč ; Vincencij Ferer, duhovnik	VSTAJENJSKA PROCESIJA
6.	pon	Velikonočni ponedeljek ; Viljem, opat	EMAVS
7.	tor	Velikonočna osmina; Janez Krstnik de la Salle, duhovnik	
8.	sre	Velikonočna osmina; Maksim in Timotej, mučenca	
9.	čet	Velikonočna osmina; Maksim Aleksandrijski, škof	
10.	pet	Velikonočna osmina; Ezekiel, prerok	ZAKONSKA SKUPINA
11.	sob	Velikonočna osmina; Stanislav, škof	
12.	ned	2. velikonočna, bela ned., ned. Božjega usmiljenja	DAROVANJE ZA ŽUPNIJO
13.	pon	Martin I., papež, mučenec	SVETOPISEMSKA SKUPINA
14.	tor	Lidvina, devica	
15.	sre	Helena, kneginja	
16.	čet	Bernardka, redovnica	
17.	pet	Rudolf, mučenec	
18.	sob	Evzebij, škof	
19.	ned	3. velikonočna nedelja ; Leon IX., papež	
20.	pon	Teotim, škof	BRALNI KLUB
21.	tor	Anzelm, škof	
22.	sre	Aleksandra, mučenka	
23.	čet	Jurij, mučenec	ZAKONSKA SKUPINA MLADIH
24.	pet	Fidelis, mučenec	ROMANJE NA MADŽARSKO
25.	sob	Marko, evangelist	ROMANJE NA MADŽARSKO
26.	ned	4. velikonočna nedelja ; Marija Mati dobrega sveta	ROMANJE NA MADŽARSKO
27.	pon	Hozana, devica; Dan upora - d. p.	PRVOMAJSKE POČITNICE
28.	tor	Peter Chanel, duhovnik, mučenec	PRVOMAJSKE POČITNICE
29.	sre	Katarina Sienska, devica, cerkvena učiteljica, zaveznica Evrope	PRVOMAJSKE POČITNICE
30.	čet	Pij V., papež	PRVOMAJSKE POČITNICE